

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010193
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714010193.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému N.. Y. Y., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1, 2 písm.a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 13.4.2015, sp.zn. 1T/42/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. februára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.3 Tr.por. **z r u š u j e** sa v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a nadväzujúci výrok o spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný N.. Y. Y. - nar. X.X.XXXX v L. X., trvale bytom
L. X., P. č. XX

o d s u d z u j e :

Podľa § 149 ods.2 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2, ods.3 Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák., § 36 písm.k), písm.l), § 37 písm.h) Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods.2 písm.a) Tr.zák. sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky touto zmenou zostávajú nedotknuté.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.4.2015, sp. zn. 1T/42/2014 bol obžalovaný N.. Y. Y. uznaný vinným pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1, 2 písm.a) Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, 2 písm.a) Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 17. novembra 2013 v čase asi o 14.15 h, riadil osobné motorové vozidlo značky Audi Quattro RS5, evidenčného čísla PB-XXX BU, po ceste č. II/517 smerom od Považskej Bystrice na Domanižu, kde v kilometri 13.470, v úseku cesty pred obcou Domaniža, okres Považská Bystrica, v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a v dôsledku jazdy rýchlosťou asi 120 km/h, teda rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku cesty dovolená najvyššia rýchlosť jazdy 90 km/h, po prejazde pravotočivej zákruty dostal s vozidlom šmyk, následne prešiel do protismeru, kde pravou bočnou stranou vozidla narazil do prednej časti oproti idúceho motorového vozidla značky Peugeot Partner Combi, evidenčného čísla PB-XXX BH, ktoré riadil vodič J. W.. Pri dopravnej nehode vodič J. W., bytom L. XXX, okres L. X., utrpel zlyhanie riadiacej funkcie centrálnej nervovej sústavy pri

zlomenine krčnej chrbtice medzi 1. a 2. krčným stavcom s kompletným odtrhnutím predĺženej miechy od krčnej miechy, ktoré utrpel v rámci polytraumy, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 17.11.2013 o 14.20 h zomrel, jeho spolujazdkyňa vo vozidle H. W., bytom L. XXX, okres L. X., utrpela pomliaždenie čelovo-temennej oblasti hlavy vľavo, zlomenie ľavého záhlavového kĺbneho výbežku spodiny záhlavovej kosti, zakrvácanie do ľavej postrannej komory mozgu, otras mozgu I. stupňa, viaceré zlomeniny tvárových kostí vľavo, pomliaždenie hrudníka a pľúc so sériovými zlomeninami rebier obojstranne, trieštivé zlomenie tela hrudnej kosti, zlomenie strednej tretiny pravej kľúčnej kosti, tržnú ranu pravej slabinovej krajiny, trieštivé zlomenie oboch lopát ľicnej kosti s posunom úlomkov a stabilnú zlomeninu 5. driekového stavca, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 17.11.2013 v trvaní viac ako 42 dní spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti, spolujazdci vo vozidle obv. Y. Y., T. Y., bytom L. X., P. č. XX, utrpel so životom nezlučiteľné vnútorné zranenia, najmä rozsiahle lebkovo-mozgové poranenie a ťažké kompresívne poranenie vnútrohrudných a vnútrobrušných orgánov pri polytraume, pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 17.11.2013 o 14.20 h zomrel a J. W., bytom L. X., U. XXXX/XX, utrpela pomliaždenie čelovej oblasti hlavy vpravo s odreninou, nalomenie spojenia krčnej chrbtice so spodinovou časťou záhlavovej kosti lebky, krvácanie pod tvrdú blanu mozgu v čelovo-temenno-spánkovej oblasti vľavo a krvácanie menšieho charakteru v pravej čelovej oblasti, zlomenie spinálneho výbežku 6. hrudného stavca bez posunu úlomkov, poškodenie medzistavcovej platničky medzi 4. a 5. driekovým stavcom so známkami útlaku v mieste otvoru pre výstup príslušných nervov s tzv. radikulopatiou a tzv. dermatómom L5, otras mozgu I. stupňa s výskytom pourazového epileptického záchvatu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 17.11.2013 v trvaní viac ako 42 dní spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti. Obv. Y. Y. porušil ustanovenie § 16 ods. 1, 2 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 6 rokov. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX a J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., U. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody a to náhrady nemajetkovej ujmy odkázaní na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení odvolaním napadol obžalovaný N. Y. Y. a to proti výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom rozsudku. Poukázal na znalecký posudok vypracovaný v predmetnej trestnej veci Ing. Jurajom Lucom, ktorý ako jedinú príčinu dopravnej nehody z technického hľadiska určil nesprávnu techniku jazdy vodiča Audi, ktorý tesne pred nehodou vozidlo smerovo nevedol a opustil jazdný pruh určený pre jeho smer jazdy. Znaleckým dokazovaním však nebolo preukázané jednoznačne a bez pochyb, že by prekročenie rýchlosti obžalovaného bolo v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Medzná rýchlosť pre bezpečný prejazd zákrutou pred miestom nehody bola 113 -138 km/h, pričom znalec uvádza, že posuvná rýchlosť vozidla pred zrážkou bola 115 km/h a tiež konštatuje, že pri dodržaní povolenej rýchlosti 90 km/h by zrejme nedošlo k dopravnej nehode. Znalec teda pripúšťa, že i pri dovolenej rýchlosti by mohlo k dopravnej nehode dôjsť a takýto záver podľa názoru obžalovaného vyplýva aj zo záveru znalca o stanovení technickej príčiny nehody. Preto súd nemal preukázaný kvalifikačný znak porušenia dôležitej povinnosti obžalovaným a teda ani porušenie ustanovenia § 16 ods.1, 2 zák.č. 8/2009 Z.z., ktorý by bol v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Vykonané dokazovanie teda nepotvrdilo a nepreukázalo, že by obžalovaný po subjektívnej i objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného trestného činu a nemožno akceptovať len všeobecnú argumentáciu súdu prvého stupňa bez vyhodnotenia jednotlivých dôkazov v zmysle ustanovenia § 2 ods.12 Tr.por. Konanie obžalovaného malo byť podľa správnosti kvalifikované ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1 Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr.zák. Rovnako pri ukladaní trestu prvostupňový súd nezohľadnil ustanovenie § 34 Tr.zák. a dôsledne sa ním neriadil, pretože okrem skutočností pri hodnotení osoby páchatela vzal do úvahy evidenčnú kartu vodiča a nevysporiadal sa dostatočne s osobou obžalovaného komplexne, t.j. s jeho doterajším životom, dôsledkami spáchanej trestnej činnosti, ich vplyvom na neho samotného, ako i blízku rodinu. Nie je možné prijať vo vzťahu k uloženému druhu a výmere trestu paušálne konštatovanie súdu o nedisciplinovanom vodičovi. S

poukazom na uvedené žiadal obžalovaný zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby mu bol uložený primeraný trest na slobode so skúšobnou dobou a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Krajskému súdu bola tiež doručená v zmysle § 4 ods.2, ods.4 Tr.por. záruka za nápravu obžalovaného N.. Y. Y. ponúknutá kolektívom jeho spolupracovníkov v spoločnosti ESIN Group, a.s. Považská Bystrica. V tejto záruke, s ktorou sa krajský súd oboznámil, kolektív spolupracovníkov obžalovaného uvádza, že tohto poznajú už mnoho rokov a ponúkajú záruku za jeho nápravu s tým, že u neho sú predpoklady, že bude viesť riadny život, pričom súčasne uviedli akým spôsobom chcú pôsobiť na obžalovaného. Pocit viny u obžalovaného pretrváva, pričom samotné podanie obžaloby a trestné stíhanie na neho zle vplýva po psychickej stránke, uvedomuje si význam trestu, ktorý mu bude uložený, tomuto sa nebráni, avšak kolektív poukazuje na to, že sám pri dopravnej nehode utrpel vážne zranenia, ktoré majú trvalé následky a potrebu sústavnej medikamentóznej liečby. O jeho osobe uviedli, že po dopravnej nehode zmenil svoje postoje, robí všetko preto, aby k podobnému prípadu nedošlo, alkohol nekonzumuje a preto žiadajú, aby bola vzatá do úvahy ich záruka pri rozhodovaní o výške trestu. Kolektív pracovníkov obžalovaného potrebuje na plnenie úloh spoločnosti a preto zdvorilo žiadajú súd, aby pri ukladaní trestu zvolil uloženie podmieneného trestu s primeranou skúšobnou dobou, prípadne uložil alternatívne tresty, nakoľko trest odňatia slobody sa javí ako neefektívny a práve trestom s podmieneným odkladom sa vytvorí tiež predpoklad získania zárobku pre odstránenie následkov vo vzťahu k poškodeným, ale i rodičom obžalovaného, ktorí potrebujú jeho osobnú a tiež finančnú pomoc.

Krajskému súdu bolo tiež doručené podanie a to list primátora Mesta Vysoké Tatry, v ktorom uvádza, že obžalovaný N.. Y. Y. ako pracovník spoločnosti ESIN Group, a.s. participoval na viacerých stavebných aktivitách vo Vysokých Tatrách a oceňuje jeho prístup v tomto smere. Keďže pred mestom stojí aj ďalší náročný projekt, doterajšie skúsenosti N.. Y. chceli využiť aj v budúcnosti. Preto chcel požiadať súd, aby vzal do úvahy uvádzané skutočnosti a umožnil menovanému vykonať trest na slobode a vytvoriť mu tak priestor pre výkon práce pri budovaní Mesta Vysoké Tatry.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila poškodená J. W. prostredníctvom svojho splnomocnenca s tým, že tvrdenia obžalovaného o nesprávnych skutkových a právnych záveroch súdu prvého stupňa sú podľa nej zavádzajúce, aj pri ukladaní trestu súd správne poukázal na nedisciplinovanosť obžalovaného, ktorá mala za následok smrť niekoľkých životov a spôsobenie zranení. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne a zákonné a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Pred rozhodovaním krajského súdu bolo tomuto tiež doručené vyhlásenie poškodených H. W., J. W. a Z. W., zastúpených splnomocnencom, v ktorom uviedli, že s obžalovaným uzavreli dohodu o mimosúdnom vysporiadaní nárokov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, čím takto prispel k zmierneniu následkov zo straty manžela a rodiča poškodených. Obžalovaný vyslovil ľútosť nad predmetnou dopravnou nehodou a poškodeným sa ospravedlnil, pričom po uzavretí dohody o mimosúdnom vysporiadaní nárokov, včas a riadne vyplatil prvú splátku dojedanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Uvedené oznámili súdu z dôvodu, aby tento prihliadol na tieto skutočnosti pri svojom rozhodovaní.

Napokon súdu zaslal vyhlásenie i Y. Y. st. ako poškodený, ktorý stratil syna pri autonehode a tiež otec obžalovaného. Poukázal na to, že celá rodina je predmetnou udalosťou hlboko zasiahnutá a poznačená a aj keď stratili jedného zo synov, tešia sa, že prežil aspoň jeden a už mu odpustili. Sám obžalovaný utrpel závažné zranenia, avšak najväčší údel si musí niesť sám. V celej rodine sú toho názoru, že efektívnejší účel trestu pre obžalovaného by bol trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a preto sa obracia na súd, aby zvážil všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti prípadu a neukladal obžalovanému nepodmienený trest, ktorý by nezvládol ani psychicky. Má vedomosť o tom, že obžalovaný syn Y. robí všetko pre čo, aby sa tiež mimosúdne dohodol s poškodenými. Preto musí pracovať, aby dohodnutú nemajetkovú ujmu mohol splatiť a tiež postarať sa o svojich rodičov. Preto žiadal o zhovievavosť pri rozhodovaní o treste.

Zástupca krajskej prokuratorky na verejnom zasadnutí o odvolaní konanom za splnenia všetkých zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný tak vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste, preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. a ponúknutú záruku kolektívu spolupracovníkov navrhol neprijatť.

Splnomocnenec poškodenej N.. J. W. Y.. T. X. uviedol, že pokiaľ ide o rozhodnutie o vine a treste, toto je plne v kompetencii súdu. Ich predbežné nároky voči obžalovanému bol sčasti uspokojené a pokiaľ má vedomosť, poškodená N.. W. s obžalovaným uzavrela dohodu o jej ďalších nárokoch.

Zástupca kolektívu spolupracovníkov ESIN Group, a.s. ponúkajúcich záruku za obžalovaného - N.. O. W. uviedol, že žiada, by súd prijal ponúknutú záruku spolupracovníkov a aby s prihliadnutím na skutočnosti uvádzané v záruke, obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody, resp. iný alternatívny trest.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnej miere pridržiava písomných dôvodov odvolania, žiada, aby súd odvolaniu obžalovaného vyhovel. Poukázal tiež na spoločenskú záruku, ktorú navrhol prijať s tým, aby súd obžalovanému uložil primeraný trest na slobode. Z chovania obžalovaného je zrejmé, že má záujem na náprave následkov, ktoré vyplynuli z dopravnej nehody, snaží sa v rámci možností všetko nahradiť a nemá ako inak vyjadriť svoju ľútosť nad tým, čo sa stalo.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu, nezistiac pritom chyby odôvodňujúce podanie dovolania a odvolaním nevytýkané a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr. por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i v súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správny skutkovým zisteniam i právny záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného spočívajúce v tvrdení, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi ním prekročenou rýchlosťou so vznikom dopravnej nehody a z toho dôvodu súd nesprávne kvalifikoval jeho konanie ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., teda ako čin spáchaný závažnejším spôsobom konania, s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere sú len opakovaním argumentov a jeho obrany uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa okresný súd náležite vysporiadal a ktoré ani odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Aj krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na závery znaleckého posudku znalca Ing. Luca a jeho výpoveď, z ktorých nepochybne vyplýva, že jedinou príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla Audi, (ktoré viedol obžalovaný). Aj keď kritickú a medznú rýchlosť na prejazd danej zákruty znalec stanovil na 113,9 až 139,5 km/h, ako nesprávne prvky techniky jazdy obžalovaného znalec uviedol okrem technicky neprimeranej a aj vyššej ako dovolenej rýchlosti jeho jazdy skutočnosť, že vozidlo smerovo nevedol a opustil jazdný pruh určený pre smer jeho jazdy (časť 3.3.6.2 posudku). Pred nehodou sa vozidlo Audi pohybovalo v pravotočivej zákrute zo smeru jeho jazdy tak, že vodič v dôsledku silového pôsobenia priečného zrýchlenia v zákrute s vozidlom prešiel najskôr do protismeru, odkiaľ sa pravým extrémnym vyhábacím manévrom znova späť premiestňoval do svojho jazdného pruhu, kde sa snažil vozidlo vyrovnať natočením riadenia späť vlevo, pričom však znovu prešiel v rotačnom šmyku na ľavú stranu vozovky, kde došlo aj k zrážke s oprotiidúcim vozidlom Peugeot. Znalec pritom vyráta, že posuvná rýchlosť (teda už nie v priamom smere) vozidla Audi na začiatku zanechávania brzdných stôp v čase asi 2,5 sekundy pred nehodou, bola 115 km/h, pričom najmenej pravými kolesami vozidlo už jazdilo po nespevnenej časti vozovky. Znalec tiež uviedol, že v čase pred začiatkom nehodového deja sa obžalovaný s vozidlom Audi pohyboval s najväčšou pravdepodobnosťou ešte vyššou rýchlosťou ako bola 115 km/h, čomu nasvedčuje aj vysunutý zadný spojler na vozidle, ktorý sa na danom vozidle aktivuje pri rýchlosti 120 km/h. Napokon znalec konštatoval, (v časti 3.3.5.1 znaleckého posudku), že pri dodržaní dovolenej rýchlosti 90 km/h vodiča Y. by za daných podmienok nedošlo k strate smerovej stability vozidla Audi (ktorú už nedokázal potom napraviť ani systém ESP) a je zrejmé, že k dopravnej nehode by nedošlo. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že napriek znalcom stanovenej vyššej medznej rýchlosti pre danú zákrutu,

možno bez akýchkoľvek pochybností s poukazom na ďalšie zistenia znalca konštatovať, že rýchlosť vozidla vedeného obžalovaným (najmenej 115 km/h) na danom úseku cesty bola prvotnou príčinou vzniku dopravnej nehody, v dôsledku ktorej obžalovaný nezvládol riadenie motorového vozidla. Rýchlosť vozidla obžalovaného je teda v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody a jej následkami. Obžalovaný porušil povinnosti vodiča motorového vozidla v ustanoveniach § 16 ods. 1, 2 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pričom prekročenie dovolenej rýchlosti o 25 km/h v danom úseku je nepochybne potrebné posudzovať ako porušenie dôležitej povinnosti v zmysle § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože tak značné prekročenie rýchlosti v cestnej premávke výrazne zvyšuje nebezpečenstvo ohrozenia ľudského života a zdravia.

So zreteľom na vyššie uvedené, ako aj ostatné vykonané dôkazy, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a to výpovede svedkov H. W., Y. Y. staršieho, N.. J. W., Y.. X. W., L. R., T. W., znalecký posudok z odboru zdravotníctva, lekárske správy, zápisnicu o ohliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciu, ako i ostatné listinné dôkazy, nemal ani odvolací súd pochybností o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Okresný súd v súlade so zákonom uznal obžalovaného vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods.1, 2 písm.a) Tr.zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, 2 písm.a) Tr.zák. Obžalovaný nepochybne naplnil všetky zákonné znaky skutkových podstát uvedených prečinov, nakoľko svojim konaním popísaným v skutkovej vete inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a tiež inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a oba prečiny spáchal závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona (§ 138 písm. h) Tr. zák.). Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí všetky správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ktoré si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v ďalších podrobnostiach naň poukazuje. Vzhľadom k uvedenému nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného vo vzťahu k uznanej vine za dôvodné.

Následne preskúmajúc výroky napadnutého rozsudku o uložených trestoch, ktorými bol obžalovanému uložený jednak podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ale tiež podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 6 rokov, odvolací súd skonštatoval, že v čase rozhodovania okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité v tomto smere, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že z miesta bydliska je hodnotený vcelku dobre. V registri trestov má záznam o odsúdení z roku 2005 súdom v Českej republike, avšak s poukazom na ustanovenie § 438e Tr.zák. sa naň neprihliada. Čo sa týka priestupkov, v roku 2012 mu bola udelená pokuta za priestupok podľa § 48 Zákona č. 372/90 Zb. vo výške 20 Eur za porušenie VZN mesta - ochrana zelene. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že od roku 2006 do dopravnej nehody v roku 2013, ktorá je predmetom tohto konania, bol postihnutý za 24 priestupkov na úseku dopravy, z toho 16-krát za rýchlosť jazdy. Okresný súd obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti a to zmysle § 36 písm. k), písm. l) Tr.zák., teda že pričínil sa o odstránenie škodových následkov trestného činu a to tým, že nahradil škodu, ktorú spôsobil poškodeným, resp. uzavrel s nimi mimosúdnu dohodu, ako aj že tento v podstate sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. U obžalovaného však zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr.zák., že spáchal v jednočinnom súbehu viac trestných činov.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa mal odvolací súd k dispozícii aj záruku za nápravu obžalovaného, ktorú podal kolektív spolupracovníkov obžalovaného spoločnosti ESIN Group, a.s., taktiež vyššie citovaný list primátora Mesta Vysoké Tatry a list otca obžalovaného. V prvom rade je nutné uviesť, že list primátora Mesta Vysoké Tatry odvolací súd neposudzoval ako podanú záruku dôveryhodnej osoby pre absenciu formálnych podmienok, ktorými je aj uvedenie konkrétnych spôsobov pôsobenia na obžalovaného. Prihliadol k nemu však ako na ďalšie dobré pracovné hodnotenie charakterizujúce osobu obžalovaného pri plnení si pracovných povinností. Pokiaľ ide o vyjadrenie Y. Y. st., i na tam uvedené skutočnosti súd prihliadol ako na okolnosť prípadu.

Po preskúmaní výroku o treste a zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, prihliadajúc i na účel trestu, dospel krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa k záveru, že na obžalovaného je potrebné vplyvať nepodmienečným trestom odňatia slobody. V rámci týchto úvah krajský súd považuje za nutné zvýrazniť, že obžalovaný už pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti bol ako vodič motorového vozidla postihnutý za 24 priestupkov na úseku dopravy, z toho 16-krát za rýchlosť jazdy. Ide teda o notorického porušovateľa dopravných predpisov, pričom ani tieto postihnutia za priestupky nemali na neho dostatočný vplyv, aby dodržiaval predpisy o cestnej premávke a riadil sa zákonmi. V prejednávanej veci opäť porušil rovnaké povinnosti vodiča, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode a závažnému nenapraviteľnému následku v podobe smrti dvoch ľudí a ťažkej ujmy na zdraví u dvoch ďalších osôb. Obžalovaný ako osoba je v mieste bydliska a na pracovisku hodnotený veľmi dobre, no uvedené výrazne nedisciplinované chovanie obžalovaného ako vodiča spolu so závažnými následkami spôsobenými ním zavinenou dopravnou nehodou podľa názoru odvolacieho súdu aj z hľadiska účelu trestu, teda individuálnej aj generálnej prevencie, odôvodňuje práve uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z týchto dôvodov potom krajský súd neprijal ani záruku za nápravu obžalovaného, ktorú podal kolektív spolupracovníkov obžalovaného spoločnosti ESIN Group, a.s., no zohľadnil ju, spolu s listom primátora Mesta Vysoké Tatry a vyjadrením otca obžalovaného, ako aj všetkými ďalšími okolnosťami prípadu, pri posudzovaní výmery trestu uloženého okresným súdom. Vyhodnotiac v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. všetky vyššie uvedené skutočnosti, zohľadniac i ďalšie okolnosti prípadu a to, že obžalovaný sám utrpel pri nehode závažné zranenia, finančne pomáha svojej rodine, pri nehode prišiel o život jeho brat, dospel krajský súd na rozdiel od okresného súdu k záveru, že postačí na neho vplývať úhrnným nepodmienečným trestom odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 149 ods. 2 Tr.zák. upravenej podľa § 38 ods.2, ods.3 Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák., § 36 písm.k), písm.l), § 37 písm.h) Tr.zák. (2 roky až 4 roky odňatia slobody) a to v trvaní 2 roky, spolu s uloženým trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 6 rokov podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného v zmysle § 48 ods.2 písm.a) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest podľa presvedčenia súdu zohľadňuje všetky okolnosti prípadu i z hľadiska prevýchovného vplyvu na obžalovaného, závažnosti jeho protispoločenského konania, tiež výchovného pôsobenia na ostatných členov spoločnosti a teda bude ním splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým boli podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodené H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX a J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., U. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázané na občianske súdne konanie, je tento vzhľadom na ich vyjadrenia ako poškodených správny a zákonný.

Vzhľadom na uvedené potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.